

Η άλλη ματιά

Η ζωή μας δεν τους ανήκει. Το μέλλον μας είναι τώρα

Παρακολούθησα αργά το βράδυ της Δευτέρας ή νωρίς το ξημέρωμα της Τρίτης, την ώρα των βρικολάκων, τη «συνέντευξη Τύπου» του Γιούρογκρουπ. Και θυμήθηκα την αντίστοιχη συνεδρίαση της 26ης προς 27η Οκτωβρίου 2011. Αλλά και την προγενέστερη του Ιουλίου 2011.

Υστερα παρακολούθησα τη δήλωση αλα Scarlet O'Hara του πρωθυπουργού («Αύριο ξημερώνει μια νέα μέρα»). Και θυμήθηκα τις περσινές και προπερσινές δηλώσεις του κ. Παπανδρέου. Αλλά και τις μεταγενέστερες του κ. Παπαδήμου.

Αφού ξημέρωσε η «νέα ημέρα», 27η Νοεμβρίου του... σωτηρίου έτους 2012, παρακολούθησα το στημένο, μαγνητοσκοπημένο διάγγελμα, με τους γκρότέσκους θεατρισμούς και τις ιαχές θριάμβου. Και σε τίποτε δεν μου θύμισαν «μια νέα ημέρα». Αλλά θυμήθηκα αντίστοιχα διαγγέλματα-κονσέρβα των προηγούμενων πρωθυπουργών.

Παρακολούθησα και το χθεσινό μήνυμα-υπερπαραγωγή του πρωθυπουργού μέσω «facebook», με όλα τα χολιγουντιανά στοιχεία: υποβλητική μουσική υπόκρουση, εναλλαγή σκηνών σε μια ανιστόρητη σύμμιξη και... πρωταγωνιστή-αστέρα. Και θυμήθηκα τα προηγούμενα προεκλογικά σποτ της Νέας Δημοκρατίας.

Παρακολούθησα και τη συνέντευξη Τύπου του υπουργού Οικονομικών. Που περιείχε και τελετή... βράβευσης, κατά την παράδοση των Οσκαρ, για την υπάλληλο «χωρίς την οποία δεν θα είχαμε εφαρμοστικούς νόμους». Να θυμηθούμε να καθιερώσουμε αυτό το βραβείο.

Χτες και προχθές, παρακολούθησα, σε νέα επεισόδια, το θέατρο σκιών των «πολιτικών αρχηγών που στηρίζουν την κυβέρνηση». Και πολλά θυμήθηκα. Και πολύ λυπήθηκα.

Παρακολούθησα και τους νέους θεατρικούς μονολόγους και στημένους διαλόγους των γνωστών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εντεταλμένων διαφημιστών της

μνημονιακής πολιτικής. Και θυμήθηκα πολλά. Και θύμωσα πολύ...

Στη σκηνή των παγκόσμιων και εγχώριων πολιτικών εξελίξεων, οι επίδοξοι πρωταγωνιστές και οι αντικαταστάτες τους εναλλάσσονται στους ρόλους τους, προσπαθώντας να δώσουν νόημα και ενδιαφέρον σε ένα μπαγιάτικο σενάριο, δίχως έμπνευση και χωρίς προοπτική, με τίτλο «Πώς να καταστρέψετε μια χώρα και να αποδεκατίσετε έναν λαό, παριστάνοντας τους σωτήρες»:

Ο κ. Σαμαράς πήρε τη θέση και τον ρόλο του κ. Παπανδρέου, μετά από την εμβόλιμη πρωθυπουργία Παπαδήμου.

Ο κ. Στουρνάρας πήρε τη θέση του κ. Παπακωνσταντίνου και του κ. Βενιζέλου.

Ο κ. Βενιζέλος, αφού πρώτα πήρε τη θέση του κ. Παπακωνσταντίνου, εν συνεχεία πήρε τη θέση του κ. Σαμαρά (κουβαλώντας και την εμπειρία προνομιακής πρόσβασης στη Λίστα Λαγκάρντ για 14 πλήρεις μήνες και 2 εκλογικές ανάμετρήσεις).

Ο κ. Κουβέλης πήρε τη θέση του κ. Καρατζαφέρη (αποδεικνύοντας μάλιστα ότι είναι ανθεκτικότερος και πιο αποφασισμένος για συνεργασία και συνέργεια με Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ).

Ο κ. Μειμαράκης πήρε τη θέση του κ. Πετσάλνικου, που παρ' ολίγον να πάρει τη θέση του κ. Παπανδρέου.

Η κ. Λαγκάρντ πήρε τη θέση του κ. Στρος-Καν, που αποδείχθηκε άκρως ευάλωτος και αναλώσιμος.

Ο κ. Μοσκοβισί πήρε τη θέση της κας Λαγκάρντ, και μάλιστα καλείται να μας αποστείλει την ίδια λίστα που προδιετίας είχε αποστείλει στον κ. Παπακωνσταντίνου η τελευταία.

Η κυρία Μέρκελ, προς το παρόν, παραμένει αδιαφιλονίκητη πρωταγωνίστρια, μέχρι νεωτέρας (εκλογής).

Θα μπορούσα να συνεχίσω αυτήν την καταγραφή εναλλαγής προσώπων σε ρόλους, που αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον στο διεθνές και εγχώριο οικονομικό και τραπεζικό περιβάλλον. Και αναδεικνύει την παρεοκρατία που μας κυβερνά, σε όλη της την έκταση και στο διαχρονικό της βάθος.

Προτιμώ, όμως, να μη δώσω άλλο χώρο στον θίασο, να μην ξοδέψω άλλο μελάνι για τη θλιβερή παράσταση, τη χλιοπαγμένη, με εναλλασσόμενους ηθοποιούς και κομπάρσους σε ρεσιτάλ υποκρισίας και υποκριτικής.

Η ζωή δεν είναι πρόβα.

Δεν είναι θεατρική ή κινηματογραφική παράσταση ούτε διαφημιστικό σποτ, με παραγωγούς τους διεθνείς οργανισμούς και τους υπαλλήλους τους ή το εφήμερο πολιτικό προσωπικό, που έχει αποδεχθεί τον ρόλο του υποκατάστατου.

Πρωταγωνιστές της ιστορίας είμαστε εμείς, οι πολίτες. Ο καθημερινός άνθρωπος, που καταβάλλει τον μόχθο του για να διασφαλίσει το μέλλον των παιδιών του. Οι νέες γενιές, που έχουν δικαίωμα σε ένα καλύτερο αύριο. Οπως κάθε επόμενη γενιά δικαιούται ένα καλύτερο μέλλον από την προηγούμενη.

Ο ιστορικός του μέλλοντος θα καταγράψει τη μνημονιακή διακυβέρνηση σαν μια μελανή παρένθεση στη δημοκρατική μας ιστορία. Και, αν αποτύχουν οι σπασμωδικές προσπάθειες συσκότισης, συγκάλυψης και υπόθαλψης, όπως πιστεύω, θα αποδώσει ευθύνες.

Η ζωή μας ανήκει σε εμάς. Το μέλλον μας είναι τώρα. Ας μην εκχωρούμε άλλο την ύπαρξή μας σε αυτούς που την απομυζούν, και επιμένουν να μας καθιστούν «στο ίδιο έργο θεατές». Ας μην είμαστε ούτε σιωπηλοί μάρτυρες, ούτε θύματα.

Ας πάρουμε τη θέση που μας ανήκει στο προσκήνιο και ας στείλουμε οριστικά στα καμαρίνια της πολιτικής ζωής εκείνους που δεν θα βρίσκονταν ποτέ επί σκηνής αν έλειπε η πυρετώδης κινητικότητα του οικονομικού παρασκήνιου της διαπλοκής.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Δικηγόρος και βουλευτής Α' Αθήνας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ

Πρωταγωνιστές της ιστορίας είμαστε εμείς, οι πολίτες. Ο καθημερινός άνθρωπος, που καταβάλλει τον μόχθο του για να διασφαλίσει το μέλλον των παιδιών του. Οι νέες γενιές, που έχουν δικαίωμα σε ένα καλύτερο αύριο